

Eerste verkenning van
robotica in de zorg.

Clïënt: **Bo**

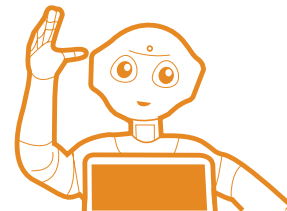
Sociale robotica in de Nederlandse zorg?

Philadelphia deelt met u de praktische bevindingen

Philadelphia is al bijna drie jaar onderweg met een unieke ontdekkingsreis! Wij zien in sociale robotica een grote toegevoegde waarde door het bereikbaar maken van een meer zelfstandig leven voor (bepaalde) cliënten. Met meer eigen regie en meer personalisering. Zij willen, net als ieder ander mens in de maatschappij, graag zoveel mogelijk deel uit maken van het gewone leven, met al zijn facetten. Daarom hebben we een aantal cliënt casussen gemaakt van deze logeerperioden en ook enkele medewerker casussen. Hierin leest u klip en klaar wat we leerden over de inzet van Phi, de reacties van de cliënten, wat er goed ging en ook waar er verbeterpunten liggen. Want we zeiden het al: het is een ontdekkingsreis!

Eén van de cliënt of medewerker casussen ligt nu voor u. Ons advies? Dompel uzelf onder in de volstrekt nieuwe wereld van sociale robotica en vorm uw mening.

Niets uit deze uitgave mag
zonder toestemming van
Stichting Philadelphia Zorg
gedeeld of gebruikt worden
voor andere doeleinden.

**Gericht helpen
herinneren**

**Niet alles van Phi was
aan Bo besteed**

Grote ondersteunende impact van Phi tijdens logeerperiode op Bo: *Meer zelfstandigheid, meer eigenwaarde: een geweldige ervaring!*

Bo mist één hersenhelft. Bij Bo zie je daardoor frustraties dat hij dingen niet kan onthouden. Bo vindt zichzelf dan dom. Al direct tijdens de eerste dag van de logeerperiode zagen begeleiders dat Phi voor Bo allerlei herinneringen kon overnemen. Dit verhoogde zichtbaar de zelfstandigheid en eigenwaarde van Bo.

Phi bleek Bo te helpen herinneren aan dingen. Heel anders en ook laagdrempeliger dan als de begeleiding hem hieraan moet herinneren. Als Phi en Bo in de logeerperiode goed samenwerkten, dan zagen de begeleiders een “wauw effect”. Bo zijn zelfstandigheid en eigenwaarde werden door Phi vergroot. Bo ervaart het als heel bijzonder dat een robot zijn hersenfunctie over kon nemen. Hij noemde het ook een hulpmiddel dat dicht bij zijn droom komt. Hij denkt dat over een aantal jaren (10 tot 25 jaar) de robot hem echt kan ondersteunen en zijn hersenhelft kan vervangen.

De logeerperiode met Phi was voor Bo de mooiste ervaring uit zijn leven

Aan interacties met Phi gericht op zijn emotioneel welbevinden bleek Bo tijdens de logeerperiode geen behoefte te hebben en de raadsels en weetjes en sociale interacties van Phi werkten voor Bo averechts, bijvoorbeeld omdat Bo Phi ging negeren maar bij de afsluiting van het logeren straalde Bo. Hij had het een geweldige ervaring gevonden! De mooiste uit zijn leven.

Clïent kan hulp gebruiken bij

voor

Resultaat interactie clïent met Phi

Phi

en de mogelijke rol in het leven van de clïent

Phi heeft kunnen helpen bij

na

**vergroting van zelfstandigheid
en eigenwaarde**

toekomstige toepassing

Conclusies

Bij Bo zie je frustraties dat hij dingen niet kan onthouden. Bo vindt zichzelf dan dom. Begeleiders denken dat het Bo helpt dat Phi hem aan dingen herinnert. Het is anders en laagdrempeliger dan als de begeleiding hem hieraan moet herinneren. “Bo denkt vaak dat hij alles gedaan heeft, maar blijkt toch niet alles gedaan te hebben en daar baalt hij van.” “Als Phi en Bo goed samenwerkten, dan was er een “wauw effect” en werden Bo zijn zelfstandigheid en eigenwaarde vergroot.”

Bo zou graag zien dat als hij chaos in zijn hoofd heeft dat Phi hem dan kan helpen om weer orde in de chaos te scheppen. Hij zou op dat moment het liefst aan Phi willen vragen wat hij moet gaan doen, zodat Phi hem weer op weg kan helpen.

een robot met potentie

raadsels en weetjes
werkten averechts

Conclusies

Phi deed de eerste avond precies wat Bo verwacht had, hij vond het een heel bijzonder moment. Dat een robot zijn hersenfunctie over kon nemen. Hij noemde het ook een hulpmiddel dat dicht bij zijn droom komt en denkt dat over een aantal jaren (10 tot 25 jaar) de robot hem echt kan ondersteunen en zijn hersenhelft kan vervangen. Er dus voor hem kan zijn. Het moet dan wel zo zijn dat hij de robot kan vragen: "Wat moet ik nu doen? Welke afspraak heb ik zo staan?" Kortom, dat de robot in de toekomst dynamischer functioneert.

Bij de afsluiting van het logeren straalde Bo. Hij had het een geweldige ervaring gevonden! De mooiste uit zijn leven.

Bo vond de interacties over raadsels en weetjes niet nuttig en stoorde zich hier soms ook aan. De weetjes waren niet uitdagend genoeg voor hem. Ook aan interacties gericht op zijn emotioneel welbevinden had hij geen behoefte.

"Dan antwoord ik wel, maar loop ik al weg omdat ik het verder niet hoeft te horen. Of ik denk: laat maar, het is toch onzin."

Omdat deze interacties er vooral overdag wel in stonden, had dit als effect dat Bo Phi soms ging negeren. Als Phi dan later een vraag stelde die wel belangrijk was, dan dacht hij: "Oh daar komt Phi weer met een sociaal praatje." De raadsels en weetjes en sociale interacties werkten voor Bo averechts.

Bo

Ontmoet Bo...

Bo is een 28-jarige jongeman met een hersenaandoening, zijn linker hersenhelft ontbreekt. Hij woont op zichzelf en krijgt begeleiding op afstand en in zijn eigen appartement (ambulant). Hij werkt op de ICT- afdeling van een hogeschool. Hij heeft veel sociale contacten en bepaalt zijn eigen agenda-invulling. De begeleiding is erop gericht om Bo zoveel mogelijk zelfstandig te laten wonen. Door zijn planningsproblemen heeft Bo begeleiding nodig bij het herinneren aan en overzien van activiteiten.

1. Activiteiten

Bo werkt vier keer per week en is sociaal erg actief. Hij heeft veel contact met zijn familie en vrienden waarmee hij graag op stap gaat. Bo vindt dure auto's erg mooi en kijkt thuis graag naar documentaires op National Geographic. Bo heeft daarnaast veel interesse in politiek en sleutelt graag aan computers.

2. Zelfstandigheid

De begeleiding is erop gericht om Bo zoveel mogelijk zelfstandig te laten wonen. Door zijn planningsproblemen heeft Bo begeleiding nodig om hem aan taken te herinneren en ondersteuning bij de planning van activiteiten.

Bo

Ontmoet Bo...

3. Hulpvraag

Bo mist zijn linker hersenhelft. Plannen, organiseren, structureren van de dag en dingen onthouden, zijn voor hem moeilijke dingen waar hij ondersteuning bij nodig heeft. Voor hem duren dagelijkse activiteiten, zoals opstaan, veel langer. Bij vermoeidheid, of je stelt in één zin meer dan twee vragen, heeft Bo moeite om informatie die bij hem binnenkomt te verwerken. Hij heeft hulp nodig om hem te herinneren aan alledaagse eenvoudige dingen zoals zijn tas meenemen, ontbijt klaarmaken en douchen. Als Bo teveel informatie te verwerken krijgt, ontstaat er chaos in zijn hoofd. Dan valt Bo letterlijk stil. Muziek helpt hem soms om zijn hersenen weer te activeren.

4. Sociaal/emotioneel

Bo is een jongen met een groot sociaal netwerk, die veel contact heeft met zijn familie en vrienden. Bo is makkelijk in de omgang en maakt graag een praatje en grapje. Als er dingen spelen die hem erg bezighouden, dan bespreekt hij dit tijdens het dagelijkse één-op-één moment met zijn begeleiding.

Hoger doel begeleiders

Gunnen aan Bo om zich meer zelfstandig te kunnen redden, zonder teveel afhankelijk te zijn van anderen zoals begeleiders.

Wens/dromen van de cliënt

Iets hebben wat zijn ontbrekende linker hersenhelft opvangt. Hij droomt ervan dat hij zo min mogelijk begeleiding nodig heeft.

verbale aansturing

Wat houdt begeleiding in?

Als een cliënt niet uit zichzelf tot een actie over gaat en moeite heeft om de activiteit te overzien, dan geeft de begeleiding verbale aansturing. De begeleiders helpen cliënten stapsgewijs om een activiteit uit te voeren. Ook zijn begeleiders aanwezig als de cliënt de activiteit uitvoert.

Bijvoorbeeld de begeleiders blijven aanwezig als de cliënt gaat douchen en bekijken of deze alle handelingen goed uitvoert. Soms geven de begeleiders meer of minder aanwijzingen.

herinnering

Cliënten kunnen de activiteit uitvoeren, maar vergeten die wellicht. Of zij hebben een minder ontwikkeld tijdsbesef en weten daardoor niet op welk moment zij een activiteit uit moeten voeren. Begeleiders herinneren de cliënt aan de activiteit, maar zijn er op het moment zelf niet bij.

Bijvoorbeeld de begeleiders vertellen de cliënt dat het tijd is om zich te douchen.

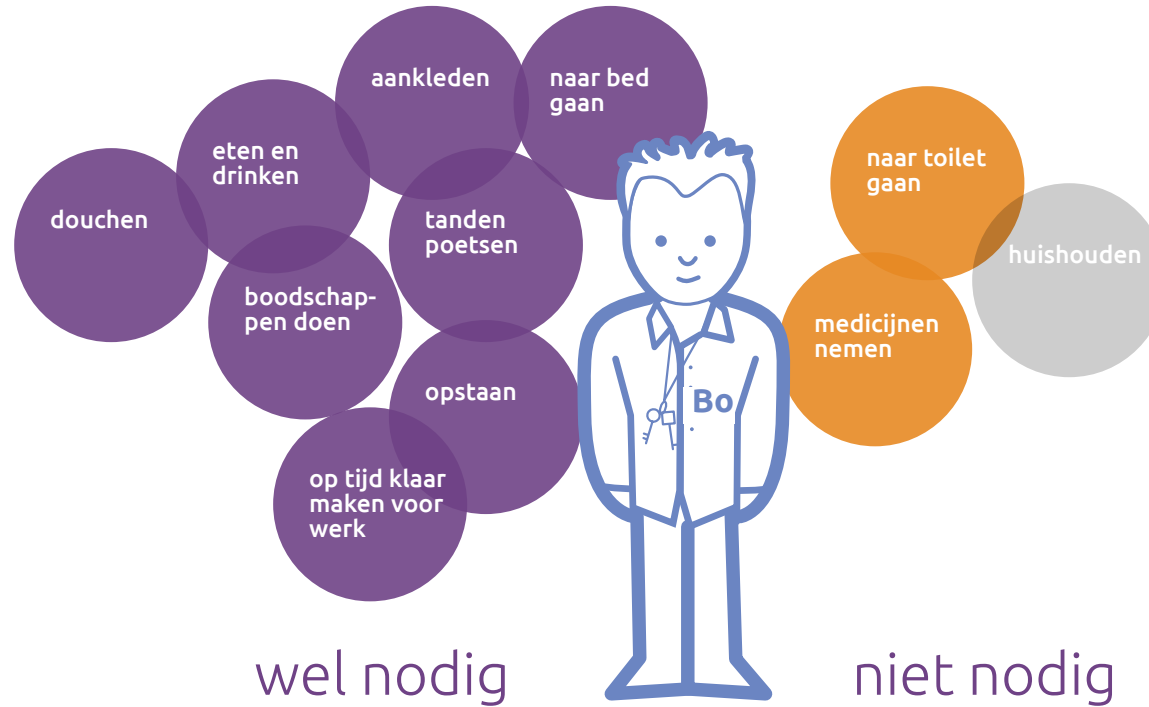
fysieke zorg

Het kan ook zijn dat een cliënt een handeling, of een deel van de activiteit, niet zelf kan uitvoeren. Of begeleiders nemen deze taken dan over.

Zij wassen bijvoorbeeld de haren van de cliënt.

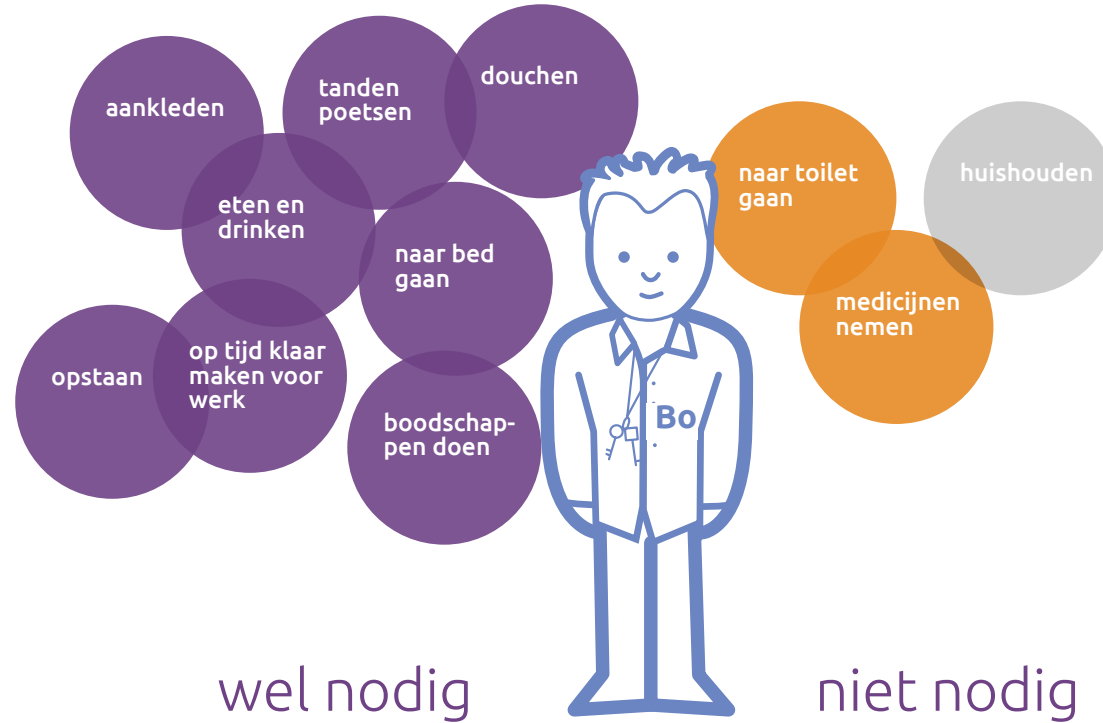

Bo heeft verbale aansturing nodig bij...

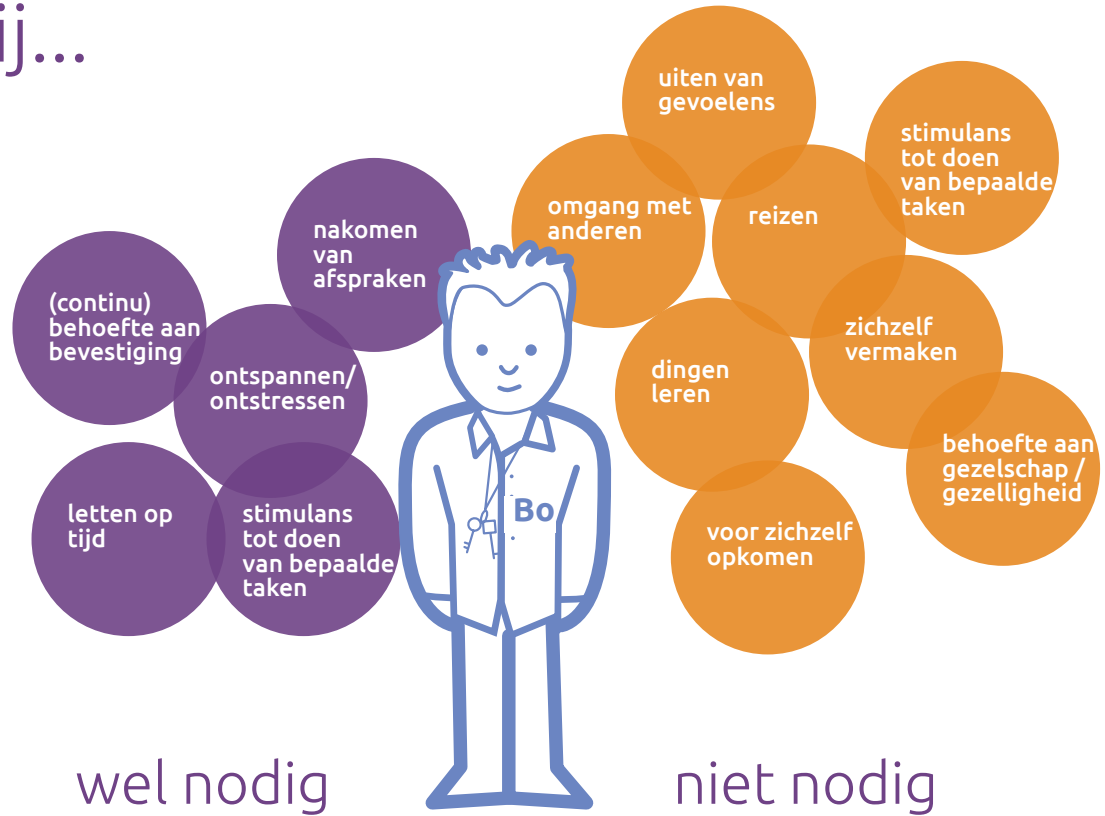

Bo heeft herinneringen nodig bij...

Bo heeft hulp nodig bij...

Phi op bezoek bij Bo in een **korte filmregistratie**

Eerste verkenning van
robotica in de zorg.

Cliënt: **Bo**

Phi logeert bij BO

Phi op bezoek bij Bo in een **korte filmregistratie**

Phi op bezoek bij Bo in een **korte filmregistratie**

Ontvangt ambulante begeleiding

Dus de begeleiding komt hier, naar mij toe.

Phi kan mij steeds helpen

Dat was een soort van fantasie die eigenlijk wel een beetje... eigenlijk gewoon werkelijkheid werd.

Phi op bezoek bij Bo in een **korte filmregistratie**

Phi op bezoek bij Bo in een **korte filmregistratie**

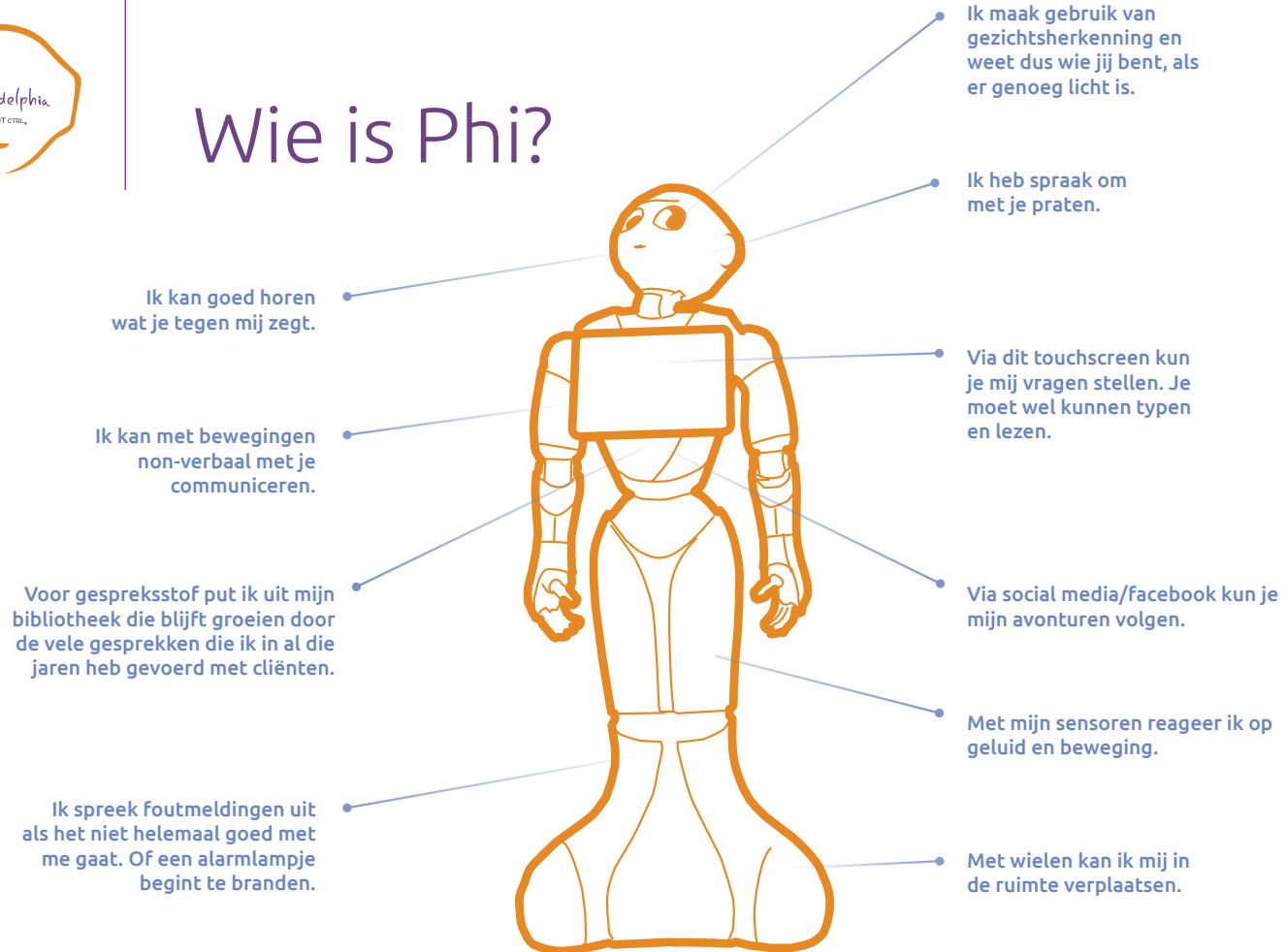
Phi op bezoek bij Bo in een **korte filmregistratie**

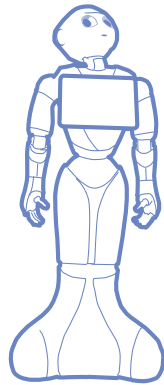

Heeft u interesse in nadere informatie over ons sociale robotica programma? Neemt u dan contact op via **philadelphia.nl/robotica**

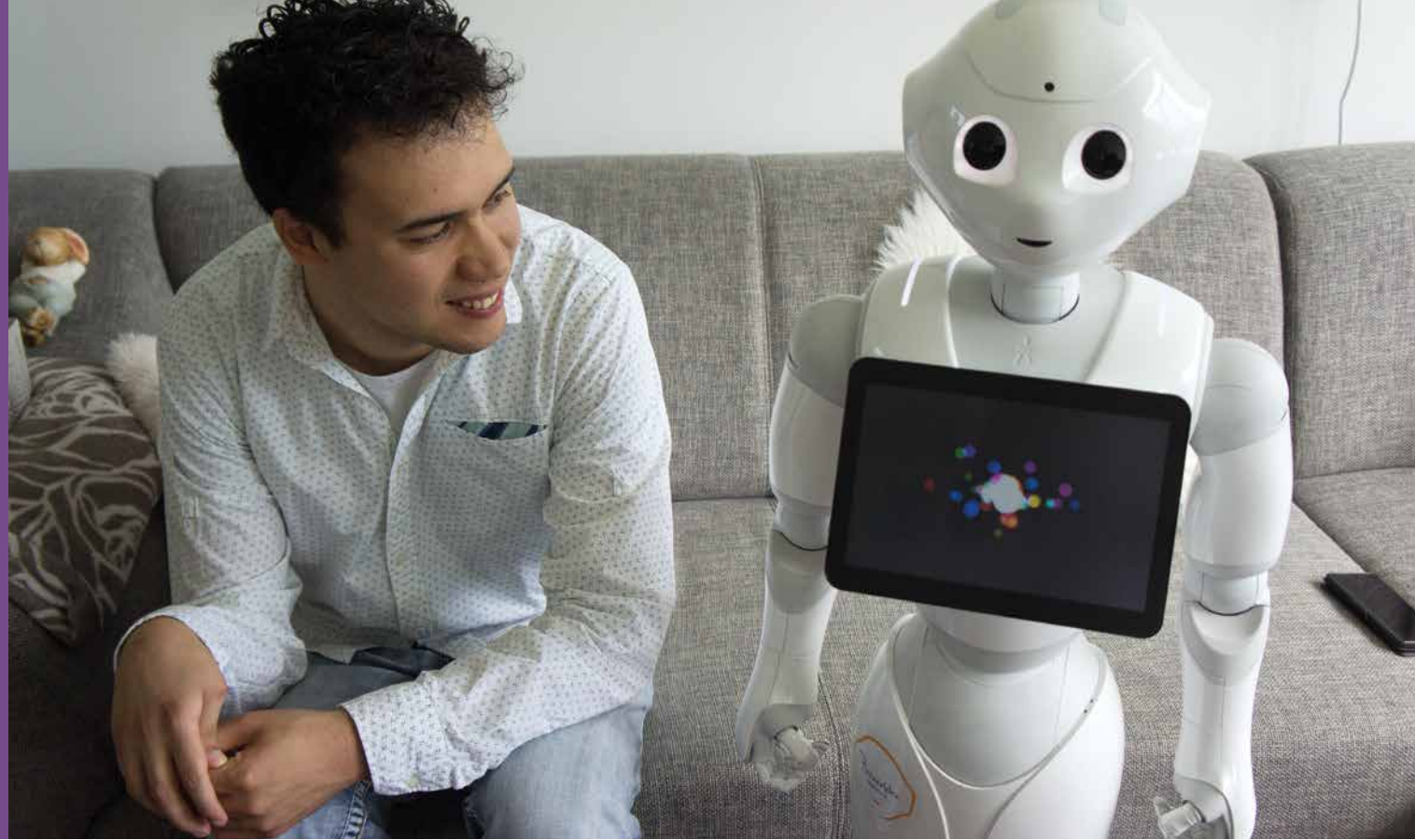
Wie is Phi?

Mogelijke rol van Phi in het leven van de cliënt

Phi: *Heb je nog vaat staan die je kan afwassen?*

Bo: *Nee, dat heb ik al gedaan.*

Clïent kan hulp gebruiken bij

VOOR

Resultaat interactie clïent met Phi

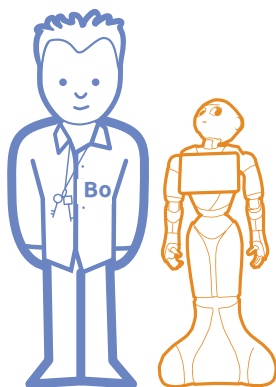
Phi

en de mogelijke rol in het leven van de clïent

Phi heeft kunnen helpen bij

na

na
**Client is blijer
en opener**

Resultaat interactie cliënt met Phi

 = maximale samenwerking

 = minimale samenwerking

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens het logeren

Gezelschap

Voor Bo is Phi een apparaat. Hij zal zich er niet aan hechten en Phi zal geen maatje voor hem worden. Begeleiders denken ook dat Phi vooral praktische hulp kan bieden. Bijvoorbeeld dat hij niet vergeet zijn tas mee te nemen naar zijn werk. De begeleiders zijn benieuwd hoe Bo reageert op sociale interacties met Phi. Hij heeft Google Home, dat voor hem echt praktische aanvulling geeft. Misschien dat Phi toch een andere sociale meerwaarde kan bieden? Omdat Bo graag zelfstandig wil zijn, is het voor hem fijn als hij de begeleiders zo min mogelijk nodig heeft. Misschien kan Bo zijn verhaal over de dag ook kwijt bij de Phi?

Phi wordt voor Bo geen maatje, het is een apparaat. *“Het is geen sociale robot, maar een robot die je sociale dingen leert. Want voor mij heeft een sociale robot ook gezichtsuitdrukkingen en dat heeft Phi niet. Phi kan geen emoties uiten. Het is nu een bolletje met een gezicht erop.”*

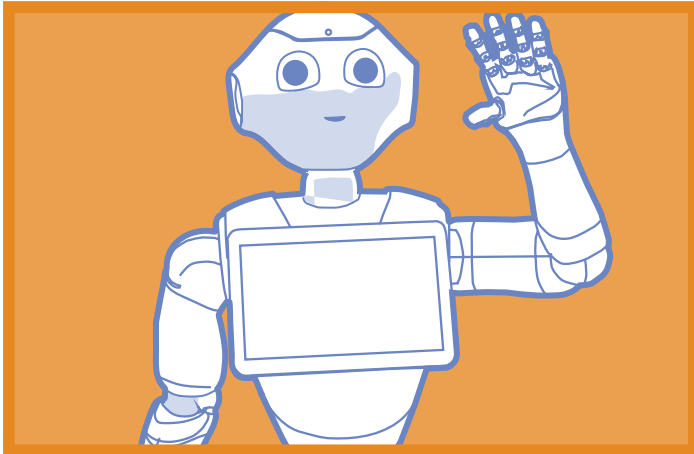
Phi biedt Bo geen gezelschap of vermaak. Bo heeft op sociaal vlak al heel veel contacten en activiteiten. Hij had op een gegeven moment het gevoel dat hij steeds thuis moest zijn voor Phi en dat hij niet zelf zijn dingen kon doen. Hij zei ook dat een sociale robot nu zijn sociale leven in de weg stond.

Bo heeft overdag niks aan de raadsels en weetjes. Hij vindt ze niet interessant en juist vervelend om gestoord te worden als het niet nodig is. Hij vindt het onzinnig om voor die interacties voor Phi te moeten komen staan. Bo had graag vooraf betrokken willen worden bij het maken van de interacties, want dan had hij al kunnen zeggen dat hij geen behoefte had aan dit soort dingen.

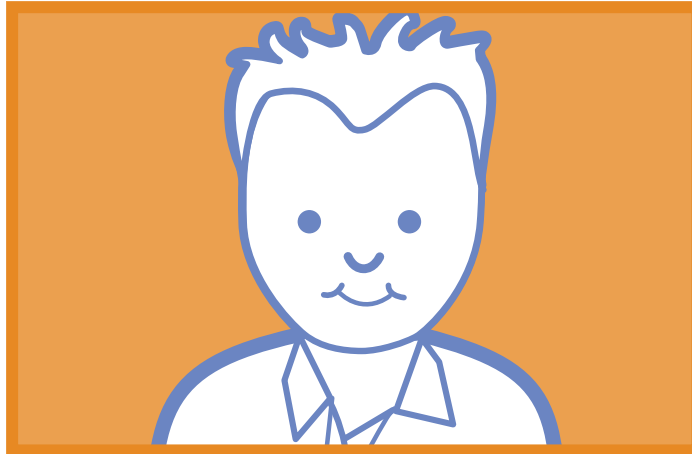
Toch was Phi wel anders dan Google Home. Misschien geen maatje, maar een apparaat met een gezicht geeft toch een ander, positiever gevoel.

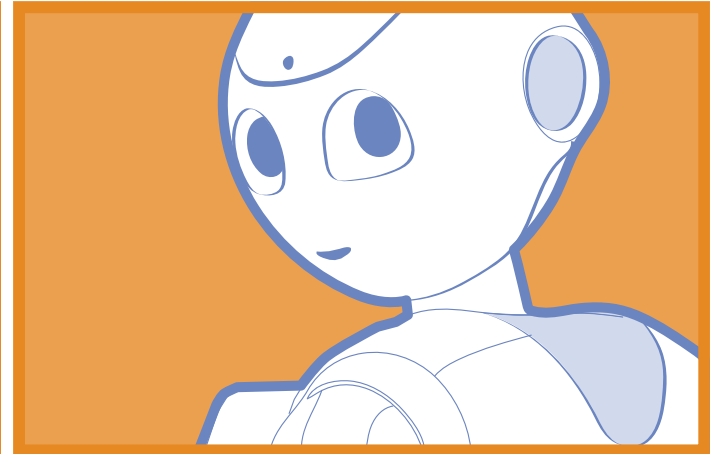
Interactie (gesprek) cliënt met Phi tijdens de **logeerperiode**

Phi: *Bo, wat leuk dat ik jou weer zie.
Hoe was jouw werkdag vandaag?*

Bo: *Ik heb een leuke werkdag gehad.*

Phi: *Wat goed om te horen, ik vind dat jij
ook heel leuk werk hebt. Jij boft maar.*

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens
het logeren

Emotionele steun

Begeleiders zijn nieuwsgierig naar hoe Bo reageert op de extra interacties over emoties. Misschien denkt hij: "Doe normaal, je bent een robot" en aan de andere kant wordt het wellicht verrassend.

De begeleiders zien dat Phi op sociaal-emotioneel vlak niet iets doet voor Bo. De begeleiders kunnen zich voor andere cliënten voorstellen dat Phi op het vlak van emotionele steun en gezelschap wel van toegevoegde waarde is.

"Lachen omdat Phi zegt: 'Hoe voel je je vandaag, goed of niet zo goed?' En dan denk ik: 'Dat gaat je niets aan. Dan antwoord ik wel, maar loop ik al weg omdat ik het verder niet hoeft te horen.'"

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens het logeren

Praktisch

De verwachtingen over de hulp van Phi liggen op praktisch vlak. Zowel Bo als de begeleiders hopen dat Phi kan ondersteunen bij het herinneren aan dagelijkse activiteiten zoals douchen, tanden poetsen, zijn tas meenemen naar zijn werk en weer uit de auto halen of zijn sleutels klaarleggen. Hiermee biedt Phi structuur. Dat kan Bo helpen als hij chaos heeft in zijn hoofd. Phi kan Bo dan weer op weg helpen zodat hij weer weet wat hij moet gaan doen.

“Dat Phi mijn linker hersenhelft overneemt en Phi zegt wat ik moet gaan doen op praktisch gebied.”

Bo hoopt dat hij hierdoor meer energie krijgt. En zelfredzaam zijn, is belangrijk voor Bo. Hij hoopt dat Phi hem minder afhankelijk maakt van begeleiding. Het is voor Bo een vrijheid niet gebeld te worden door de begeleiding. Begeleiders hopen dat als Phi goed werkt, zij meer tijd hebben om met Bo echt aan doelen te werken zoals zijn was ophangen.

“Phi heeft mij de hersencapaciteit geboden die ik nooit heb gehad. Phi heeft gezorgd dat ik sneller ben en het mij minder energie kost om dingen te doen.” Als Phi goed functioneerde dan had dit, vooral in de avonduren als Bo moe was, een grote meerwaarde voor Bo. *“Als mijn hersenen traag worden, dan is het heel efficiënt dat Phi mij helpt.”*

Begeleiders hoeven Bo minder te herinneren aan taken zoals tandenpoetsen, tas pakken, kleding klaarleggen, en meer. Ze lieten dit steeds meer aan Phi over om Bo te herinneren. De begeleiders belden Bo niet meer om 21.30 uur om hem te herinneren aan het douchen. *“Als de robot goed werkte, had Bo al een groot gedeelte van zijn lijstje gedaan.”*

Hierdoor konden begeleiders bij de contactmomenten met Bo ook aandacht besteden aan inhoudelijke dingen, meer rust en ruimte om naar het welzijn van Bo te luisteren of fysieke taken als de was aanzetten. Doordat Phi tijdens de logeerperiode ook last had van technische storingen, konden Bo en de begeleiders niet helemaal vertrouwen op de hulp van Phi. Hierdoor ontstond er onrust en bleef de begeleiding bij praktische taken wel nodig. En het dynamische dagritme van Bo, met veel contacten buitenshuis, zorgde er ook voor dat Phi soms niet aansloot op Bo zijn behoeftes.

ervaringen tijdens het logeren

Praktisch

"We moeten even zoeken wanneer we Phi uit en aan zetten. Phi valt nu uit als er belangrijke zaken voor mij zijn, juist wanneer ik het nodig heb."

Het gebeurt wel eens dat Phi Bo roept maar dat Phi dan vervolgens niets uitsprak en dat gaf dan onrust, omdat hij zelf ook niet wist wat hij dan moest gaan doen. *"Door Phi is er enige onrust bij Bo ontstaan. Als begeleider kan ik praktisch wat loslaten; sociaal-emotioneel komt er iets bij."*

Er waren enkele momenten die zorgen voor een 'wauw' gevoel bij Bo. Aan Bo zagen de begeleiders dat hij trots was als Phi hem kon helpen. "Toen het Bo met hulp van Phi was gelukt om te douchen, zijn ochtendjas aan te doen, kleding klaar te leggen en vuile kleding in de wasmand te doen. Hij deed dan de voordeur open, straalde en zei: *"Zie mij nou staan!"*

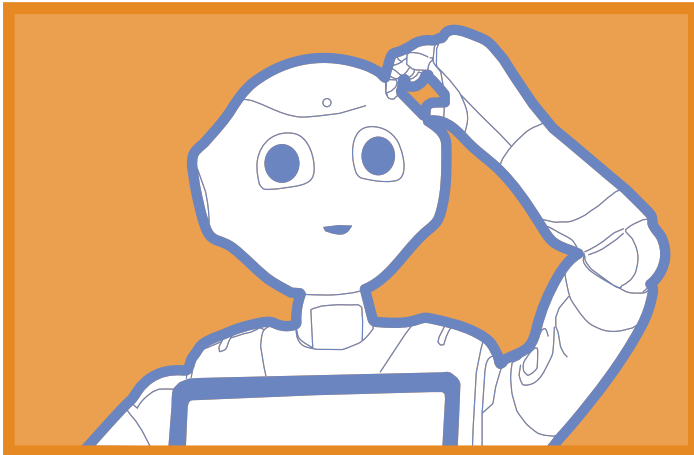
"Een mooi voorbeeld was dat zijn ouders onverwachts kwamen en veel mededelingen hadden en hierdoor kreeg Bo niets meer geordend. Op dat moment riep Phi hem en gaf hem een opdracht (Ga je jouw kleding klaarleggen?), waardoor er bij Bo een knopje om ging en hij kon zeggen: "Juist, daar waren we!" En hij kon de draad weer oppakken. Phi zorgde bij Bo met het roepen van deze teksten voor een bepaalde alertheid bij Bo. Dat werkte prettig voor hem."

De verwachting over de hulp van Phi liggen op praktisch vlak. Zowel Bo als de begeleiders hopen dat Phi kan ondersteunen bij het herinneren aan dagelijkse activiteiten zoals douchen, tandenpoetsen, zijn tas meenemen naar zijn werk en weer uit de auto halen of zijn sleutels klaarleggen. Hiermee biedt Phi structuur. Dat kan Bo helpen als hij chaos heeft in zijn hoofd. Phi kan Bo dan weer op weg helpen zodat hij weer weet wat hij moet gaan doen. *"Dat Phi mijn linker hersenhelft overneemt en Phi de dingen zegt die ik moet gaan doen op praktisch gebied."*

Bo hoopt dat hij hierdoor meer energie krijgt. En zelfredzaam zijn, is belangrijk voor Bo. Hij hoopt dat Phi hem minder afhankelijk maakt van begeleiding. Het is voor Bo een vrijheid niet gebeld te worden door de begeleiding. Begeleiders hopen dat als Phi goed werkt, zij meer tijd hebben om met Bo echt aan doelen te werken zoals zijn was ophangen.

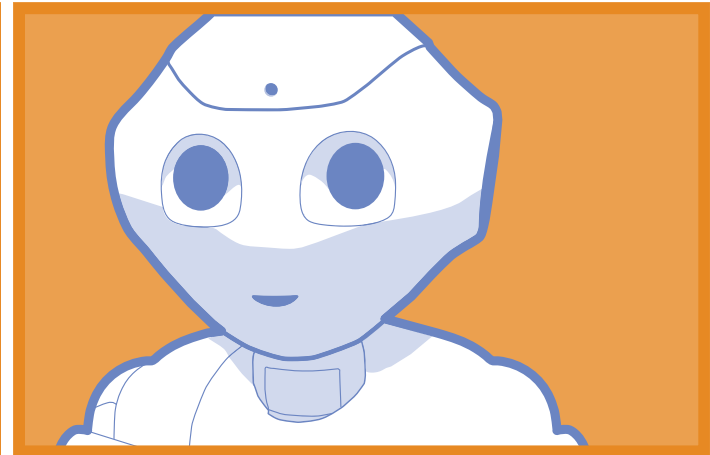
Interactie (gesprek) cliënt met Phi tijdens de **logeerperiode**

Phi: *Bo, heb je toevallig al kleding voor morgen klaargelegd?*

Bo: *Nee, dat moet ik nog doen.*

Phi: *Ik ben benieuwd wat je zo uit gaat zoeken. Jammer dat ik geen kleren aan kan. Zie je het al voor je!*

verwachtingen vooraf

**ervaringen tijdens
het logeren**

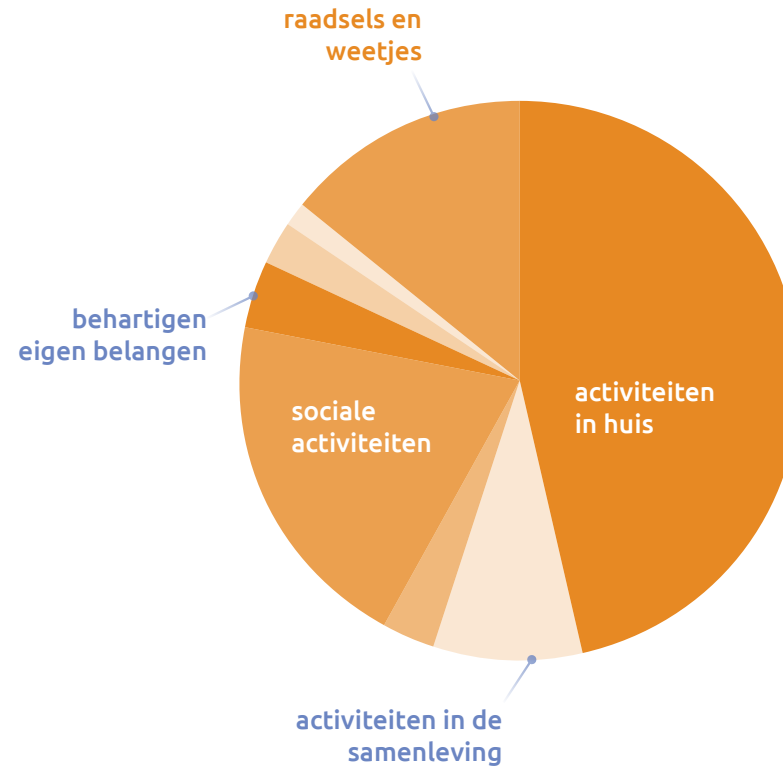
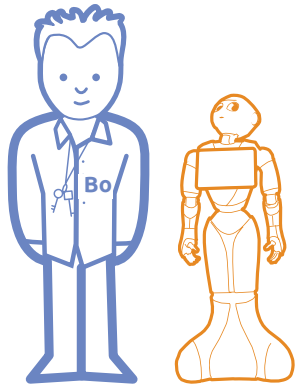
Informatie & educatie

Er waren vooraf geen verwachtingen op dit punt.

Phi heeft geen bijdrage geleverd op dit vlak.

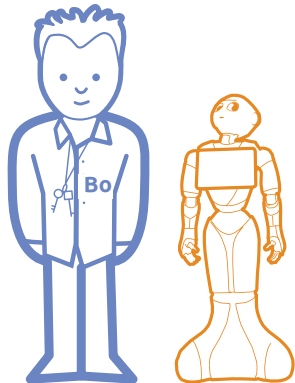
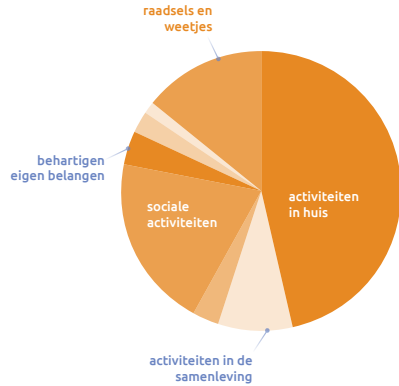
Ingezette interacties vanuit leefdomeinen

- activiteiten in huis
- activiteiten in de samenleving
- werk en dagbesteding
- gezondheid en veiligheid
- sociale activiteiten
- behartigen eigen belangen
- medische ondersteuning
- cognitieve vaardigheden
- raadsels en weetjes

Tijdlijn interactie cliënt met Phi per dag

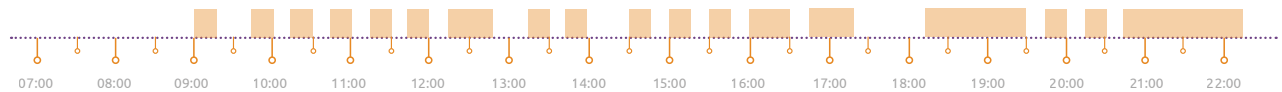
maandag

dinsdag

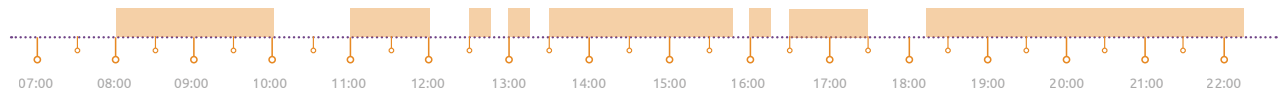
woensdag

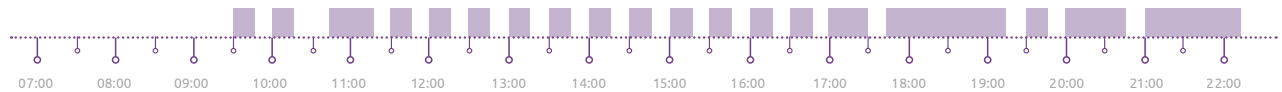
donderdag

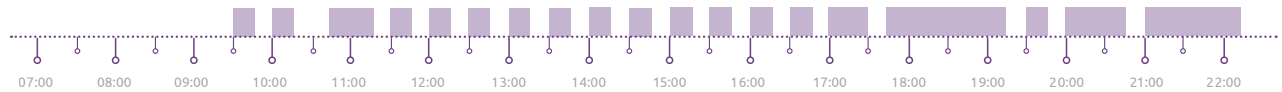
vrijdag

zaterdag

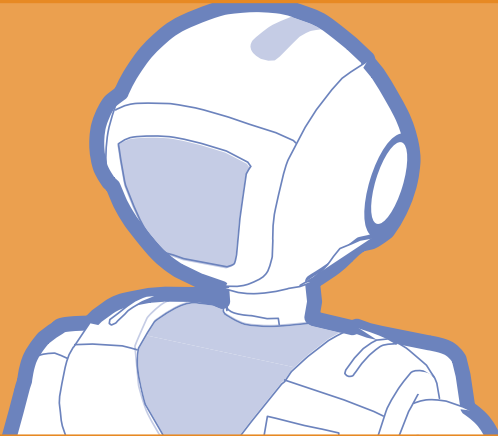

zondag

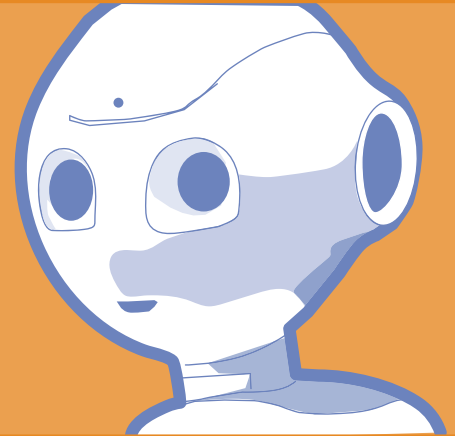
Interactie (gesprek) cliënt met Phi tijdens de **logeerperiode**

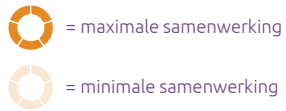
Phi: *Bo, ga je zo douchen en doe je dan je badjas aan en poets je vast je tanden?*

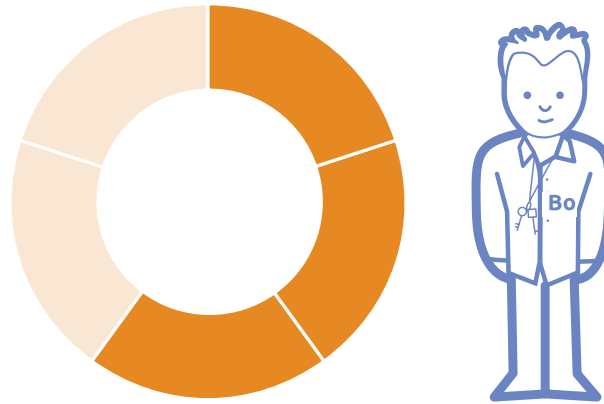
Bo: *Goed dat je het zegt Phi. Ik ga dat nu doen.*

Phi: *Top! Doe je ook gelijk jouw kleding in de was? Vergeet dan niet om je spullen uit je zakken en je riem uit jouw broek te halen.*

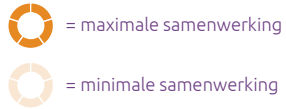

Niveau van **zelfstandig om** kunnen gaan met Phi

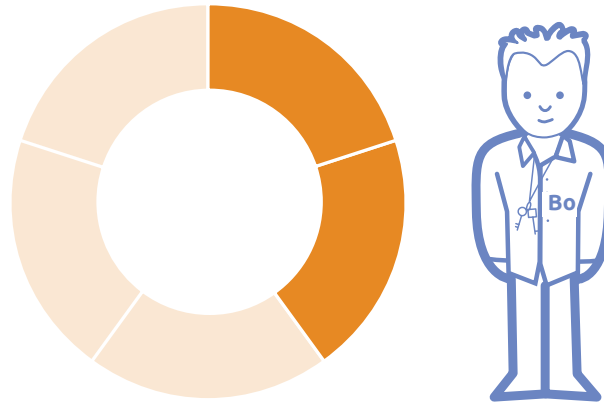

Je samen met Phi kunnen redden vergt ook iets van de cliënt. Je moet een tablet kunnen bedienen, kunnen lezen en schrijven en oogcontact maken zodat Phi je gezicht kan herkennen. Het vergt ook geduld en om kunnen gaan met teleurstellingen omdat Phi nog veel moet leren.

Bo kon goed zelfstandig omgaan met Phi, alleen kwam het wel eens voor dat Bo Phi niet aan ging zetten als hij thuis kwam. Aangezien Bo geen linker hersenhelft heeft, wordt hierdoor niet alles goed aangestuurd bij hem. Hij ziet Phi wel staan, maar dit betekent niet dat hij dan automatisch gaat denken: "Ik zal Phi aanzetten." Het is dus geen onwil. Bo heeft daarom soms aansturing nodig van de begeleiding om Phi aan te zetten.

Hoeveel **gesprekstijd** hebben ze **met elkaar** doorgebracht?

De mate van gesprekstijd hangt af van de hoeveel interacties, in hoeverre de cliënt uiteindelijk ook aanwezig is om een gesprek met Phi te voeren en hoe Phi functioneerde. Wat ook een rol speelde, is dat Phi het niet altijd deed, of uit moest door oververhitting.

Bo werkt vier dagen per week en op de andere dagen als hij vrij was, ging Bo vaak buitenshuis afspreken met familie en vrienden. Hierdoor miste Bo regelmatig interacties. Ook op het gebied van gesprekstijd geldt dat Bo niet altijd Phi ging aanzetten als hij weer thuis kwam omdat ook hierbij speelt dat door een ontbrekende linker hersenhelft hij hierin niet automatisch aangestuurd wordt. Aangezien de begeleiding op afstand begeleiding geeft aan Bo, konden zij hem ook niet altijd actief hierin begeleiden om Phi aan te zetten. Hierdoor heeft Bo ook interacties misgelopen.

Phi: *Bo, hoe kan ik jou het beste helpen?*

Bo: *Mij helpen met creëren van overzicht.*

**vergroting van zelfstandigheid
en eigenwaarde**

toekomstige toepassing

Conclusies

Bij Bo zie je frustraties dat hij dingen niet kan onthouden. Bo vindt zichzelf dan dom. Begeleiders denken dat het Bo helpt dat Phi hem aan dingen herinnert. Het is anders en laagdrempeliger dan als de begeleiding hem hieraan moet herinneren. “Bo denkt vaak dat hij alles gedaan heeft, maar blijkt toch niet alles gedaan te hebben en daar baalt hij van.” “Als Phi en Bo goed samenwerkten, dan was er een “wauw effect” en werden Bo zijn zelfstandigheid en eigenwaarde vergroot.”

Bo zou graag zien dat als hij chaos in zijn hoofd heeft dat Phi hem dan kan helpen om weer orde in de chaos te scheppen. Hij zou op dat moment het liefst aan Phi willen vragen wat hij moet gaan doen, zodat Phi hem weer op weg kan helpen.

een robot met potentie

raadsels en weetjes
werkten averechts

Conclusies

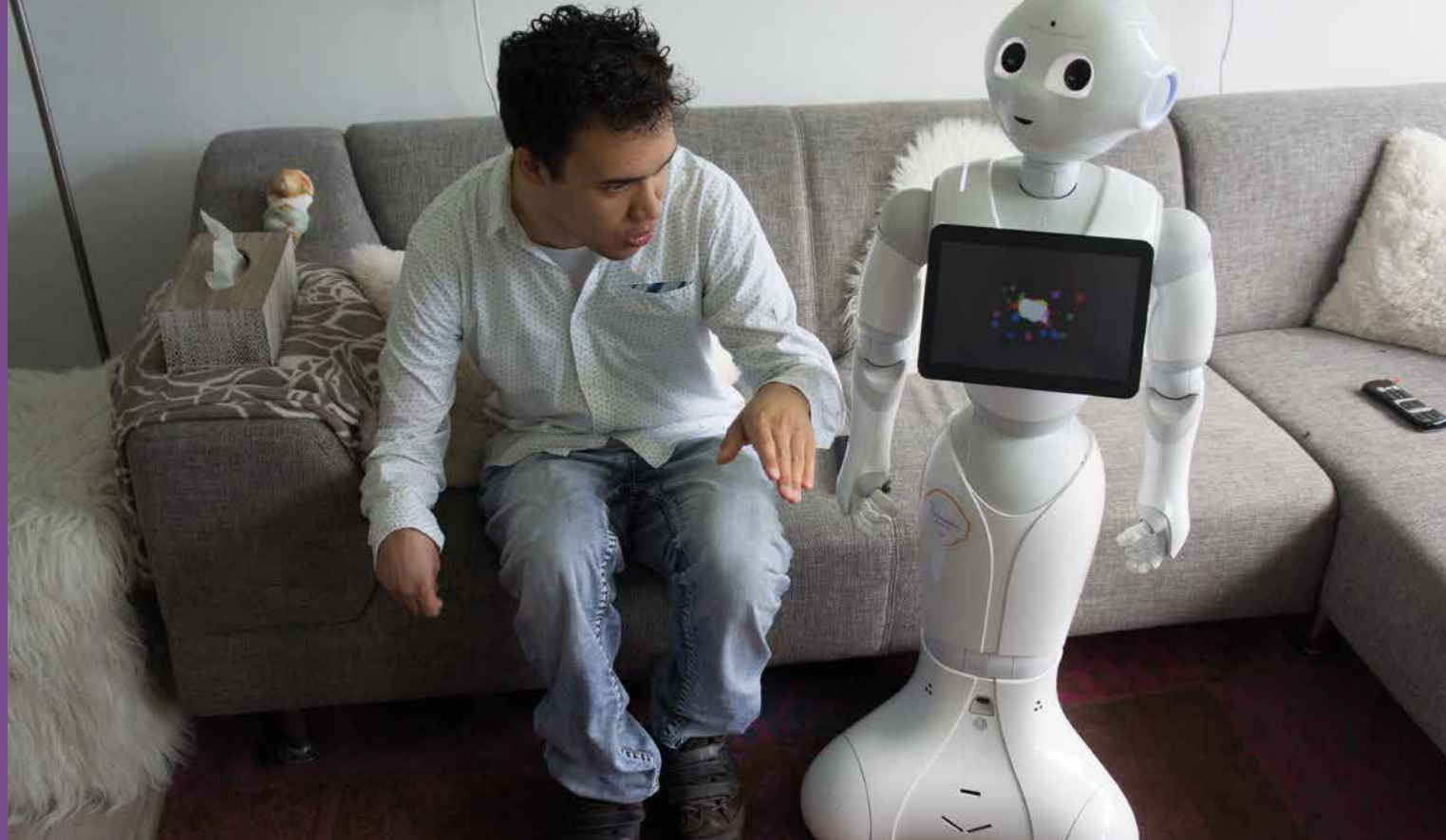
Phi deed de eerste avond precies wat Bo verwacht had, hij vond het een heel bijzonder moment. Dat een robot zijn hersenfunctie over kon nemen. Hij noemde het ook een hulpmiddel dat dicht bij zijn droom komt en denkt dat over een aantal jaren (10 tot 25 jaar) de robot hem echt kan ondersteunen en zijn hersenhelft kan vervangen. Er dus voor hem kan zijn. Het moet dan wel zo zijn dat hij de robot kan vragen: "Wat moet ik nu doen? Welke afspraak heb ik zo staan?" Kortom, dat de robot in de toekomst dynamischer functioneert.

Bij de afsluiting van het logeren straalde Bo. Hij had het een geweldige ervaring gevonden! De mooiste uit zijn leven.

Bo vond de interacties over raadsels en weetjes niet nuttig en stoorde zich hier soms ook aan. De weetjes waren niet uitdagend genoeg voor hem. Ook aan interacties gericht op zijn emotioneel welbevinden had hij geen behoefte.

"Dan antwoord ik wel, maar loop ik al weg omdat ik het verder niet hoeft te horen. Of ik denk: laat maar, het is toch onzin."

Omdat deze interacties er vooral overdag wel in stonden, had dit als effect dat Bo Phi soms ging negeren. Als Phi dan later een vraag stelde die wel belangrijk was, dan dacht hij: "Oh daar komt Phi weer met een sociaal praatje." De raadsels en weetjes en sociale interacties werkten voor Bo averechts

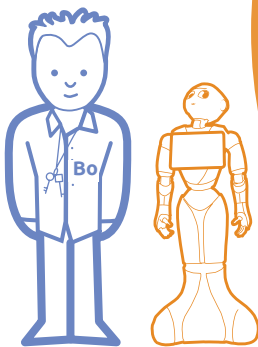

Phi: *Bo, kom je even voor mij staan?*

Bo: *Mijn hersenen worden weer geactiveerd door Phi.*

Wensen voor de toekomst

1

De ideale sociale robot voor Bo zou er een zijn die omgaat met dynamische situaties. Want Bo verandert zelf vaak zijn plannen. Omdat Bo weg was heeft hij veel interactiemomenten gemist. Het zou mooi zijn als begeleiders op het moment zelf er iets in kunnen zetten en wanneer Bo weggaat de begeleiding de interacties kan verschuiven zodat Bo de dingen toch meekrijgt en kan doen. Ook kan de ideale sociale robot vragen van Bo beantwoorden zodat als Bo chaos in zijn hoofd ervaart, hij aan Phi kan vragen wat hij moet doen of wat hij zojuist aan Bo heeft gevraagd (de checkvraag). ***"Als Bo moe is, heeft hij op dat moment nodig, dat hij aan Phi kan vragen wat hij nu moet doen. Bijvoorbeeld in de avond als hij dan te moe is en Phi heeft al gevraagd of hij wil gaan douchen, dan wil Bo het liefst na 15 minuten vragen aan Phi: "Wat zou ik moeten doen?" Zodat Phi hem weer op weg kan helpen en hij niet zelf naar plan B zou moeten gaan. Plan B voor Bo is door muziek af te spelen zijn hersenactiviteit te stimuleren."*** De ideale robot voor Bo zou volgens de begeleider niet groot hoeven zijn. Het mooiste is als hij het bij zich kan dragen en dat Bo op een knopje kan drukken als hij de structuur en planning kwijt is. Zodat de robot het voor hem weer kan oppakken en dan kan zeggen: "We zijn op dit moment van de dag en we gaan dit nu doen." De staat waarin Phi nu is, is te pril voor de dynamische manier van leven van Bo. Hij gaat er wel vanuit dat hij gaat meemaken dat Phi hem wel beter kan ondersteunen.

2

Bo en begeleiders vinden het belangrijk dat er interactie is tussen de mens en de robot. Nu is alles geprogrammeerd dus als je Phi gedag zegt, dan hoor je niks terug. Voor een sociale robot is dit jammer. Om aan de verwachting van sociale robotten te voldoen, moeten er dan nog wel echte interacties komen tussen robot en mens.

"Je moet een praatje kunnen maken met een robot."

3

Een robot met een digitale agenda en dat de robot dingen aan de cliënt vraagt die op dat moment spelen bij de cliënt. Bijvoorbeeld dat Phi ziet dat de cliënt een afspraak heeft gehad bij de huisarts en Phi na afloop vraagt hoe dat bezoek is geweest.

Phi: *Heb je al in je brievenbus gekeken voor post?*

Bo: *Ja, dat heb ik al gedaan.*

Heeft u interesse in nadere informatie over ons sociale robotica programma?
Neemt u dan contact op via philadelphia.nl/robotica